

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

385.85

Hely

Idő

"1927"

Személy

Szerző:

Cím: *A Vámbház-körúti közlekedési pokol*

Forrás:

Magyar Hírlap

Bp

(Hely)

1927. 9. 29.

(Idő)

(Köt. v. füz.) (

A Vámbház-körúti közlekedési pokol

A Magyar Hírlap tekintetes Szerkesztőségének! Azon szíves ajánlatot teszem a Szerkesztőség valamelyik érdeklődő tagjának, hogy a Ferenc József rakpart 1. számú ház, akár a Dunára néző, akár a Vámbház körútra nyíló ablakánál helyezkedjék el és figyelje néhány órán át az életet, a forgalmat — és mondjon véleményt. Itt az ideje, hogy a hatóság tudomást szerezzen és intézkedést foganatosítson. Reánk, lakókra nézve szinte elviselhetetlen ez a láрма, rendetlenség, izgalom. Ha nevünket nem is írjuk e cikk alá, a valóság igazolni fog bennünket.

1. Egy ilyen forgalmas helyen, mint a Vámbház tér, miért engedi meg a hatóság vagy a köztisztasági hivatal, hogy egész napon át

a gyümölcsös és főzelékes kofák bódékat széleszen kiterjesztve, az úttestet egészen a villamossínig elfoglalják?

Brüsszelben a legjobb téren reggeli 9 óra-
kor már ragyogó tisztára mosott kövezeten nézegetheti az idegen és gyönyörködhetik a csodás épületekben és nem kell félnie, hogy trágás rondaság, dinnye- és szilvahéj veszélyezteti életét és bukácsolnia kell a síkos, szűk utakon. Azt hiszi a tisztelt hatóság, hogy az amerikai újságírók csak azt látták meg, amit nekik a kirándulást rendező társaság mutatott? Ők valamivel korábban keltek, hogy egyebet is tapasztaljanak, mint éppen a szép kilátást, palotát, múzeumot, parlamentet. Bizony, azok itt az ablakaink előtt hármas, négyes csoportokban, sőt leginkább egyedül, sajátos megfigyelőképességükkel vettek észre mindent, hatoltak be a városi gépezet lényegébe.

Vagy azt hiszi valaki, hogy az idegen orvos csak azt veszi föl jegyzetébe, amit neki az autókirándulásokkor a vezető és magyarázó elmond?

A gyönyörű Gelléri-hoteltől csak a hídron kell átsétálni — amit a mesés bankettek után meg is kívántak az urak és hölgyek, — ne ámítsuk mi magunkat, ha már annyira udvariasak voltak a gyakori vendégeink és nem szóltak, nekünk igenis tudnunk kell, hogy még messzire vagyunk a modern város fogalmától.

2. Lenne egy 22-es villamosunk, az egyetlen, amely befelé vinne a városba;

az úriasszonyok, gyermekek, munkások, szakácsnők, mi valamennyien, néha 30—40 ember is 15—20 percig várunk, míg végre az az egy kocsiból álló közlekedési eszköztünk megjelenik.

Olyan tolongás, sikoltás, veszekedés, de különösen zugolódással áll és türelmetlenkedik a publikum, hogy már a tekintély szempontjából több körültekintéssel kellene ezt a forgalmat lebonyolítani. Az urak, órával kezükben, számlálják a perceket és ami a leg-sajnálatosabb, nézni, hogy a nehézkarú hölgyeket, cselédeket hogyan szorítja le a könnyebben mozgó utas. Reggel 10-ig, ünnepnapokat megelőző délutánokon

5 percnél többet kell járni ezt a ritka alkalmatosságot és pótkocsit is kérünk!

3. Tegnap innen, a Ferenc József hídról a Dunába ugrott egy szerencsétlen, életunt ember. Néhány pillanat múlva már ott eve-

zett az ársodorta öngyilkos elé az a derek hordár, akinek sikerült is őt kimenteni. Mikor már az izgatott szemlélőt az a boldogító érzés járta át, hogy ez a jó ember megtette a kötelességét, akkor nyilcsében közelített a motoros folyamórség. Mi valamennyien mosolyogtunk, mert hát hiszen nem baj, ha az egyszer meg is késett, de bezzeg nem így viselkednék, ha a jó öreg hordár mégsem tudna elég jókor megjelenni.

Néha, nagy zápor után vagy vihar elmúlásával egy-egy rozoga bódé a Dunaparton összedül, tetejét elviszi a szélvész, akkor

tessék csak megtekinteni azokat a nyúl-nagyságú patkányokat,

amelyeket családostul — elég szapora állat, — seprével, deszkával, úgy, amint lehetséges, kergetik a kofák, — ez a látvány már nem való hozzánk, megkínzott idegzetű emberekhez.

Most reggel 10 óra van, fél 9-kor egy gyümölcsös teherautó egy pillanat alatt elgázolt egy szegény asszonyt. A mentők nem vitték magukkal, mert már nem élt, ez alatt

a másfél óra alatt legalább 500 ember áll meg és bámulja a halottat, aki itt fekszik.

500 ember nem megy a dolga után, tessék hamarosan megközelítőleg kiszámítani, hogy ennyi kéz, téllenül, a rend, a forgalom teljes fennakadása, mit jelent értékben? *Time is money*, mondja az angol, nálunk még annyi az idő mindenfélére, — gondolja a tisztelt Szerkesztőség, hogy nem lesz abból baj, ha jóakarátú, őszinte szívvel tárjuk a város vezetősége elé a hiányokat, tennivalókat?

Hol vannak az asszonyok, akik ehhez értenének?